

ЧѢСТЬ НА ПО СТАРЫТѢ

Имаше законъ оу Дакидѣмона да почитатъ дѣцата не токмо своитѣ родитѣли, но и сѣкиго по старъз чловѣка. Ёдинъ пѣть бѣха ѡтишли тѣхнытѣ послалицы (Елѣи) на Яѡйна и ѡтидоха на Ѳиатрѣ. Тамъ дойде ёдинъ старъз чловѣкъ, ѡиѣ на врѣдъ, и никой не мѡ стоѣи мѣсто да сѣдне, но като мѣна по край тѣхъ, тѣкаки ти станаха та приѣха старецатъ, и го гѡдиха та сѣдне. Това като видѣха Яѡинанитѣ, начѣнаха да си плѣшатъ раукѣтѣ и да ги хвалатъ. Тогази ёдинъ ѡ Дакидемонанитѣ рѣчи: Яѡинанитѣ познаватъ доброто, но не го стрѡватъ.

Любо трѡдны оученицы.

Клианоз оучинѣкъ Хрисіповъ не имаше сѣкъ цѡ да живѣе та да читѣ; ѡми хѡдаше нѡщѣмъ да вѣди вода иъз ёдинъ кладенецъ, и ѡ разносаще иъз кашата та иъзвѣждаше хлѣбатъ си, ѡденамъ хѡдаше на оучи ишито та са оучаши. Я Евклидъ са ѡелѣчаше въ женски дрѣхи и хѡдаше нѡщѣмъ скрѣтомъ ѡ Мѣгара на Яѡйна при Ѳвкрата да са оучи,

за цѡ